

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 63860-07-20 אורגד(חסוי) נ' בנק לאומי לישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יעקב שקד

אמיר אורגד

תובע

נגד

1. בנק לאומי לישראל בע"מ
2. עידו יוסילס

נתבעים

פסק דין

הצדדים הגיעו להסכמה, לאחר שמיעת עדים, כי התביעה תתקבל, לפי עילת התביעה של חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן – **החוק**). עוד הסכימו כי יגישו סיכומים לענין הסעד וינתן פסק דין.

נוכח האמור, התביעה מתקבלת מכוח עילת התביעה לפי החוק. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, בסיכומים, בראיות ושמעתי עדים, אפנה לסעד.

כהערה מתודית אציין כי טענת הנתבעים לפיה נאמר על ידי בדיון שפסק הדין יאחז 2-3 שורות וכך מתבקש לעשות, אומר כי אכן מבחינת דיון בעילת התביעה כך נאמר, וכך נעשה לעיל נוכח ההסדר הדיוני, המייתר הנמקה, אך ההכרעה בסעד דורשת הכרעה מנומקת, בתמצית, נוכח תקנה 129 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018.

בקצירת האומר יצויין כי בתביעה נטען שהתובע הופלה מחמת גילו כאשר פנה לנתבע 1 לקבל הלוואה. סופו של דבר, התובע לא נטל הלוואה מהנתבע 1 ואף לא מכל גורם אחר והשיג כספים ממקורותיו העצמיים (ראו דבריו בעמ' 8 לפרוטוקול, ש' 19-12).

התובע הגיש את תביעתו ע"ס 200,000 ₪, בערך פי שלושה מסכום הפיצוי המקסימלי ללא הוכחת נזק הקבוע בחוק.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 63860-07-20 אורגד(חסוי) נ' בנק לאומי לישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

עיון בתביעה ובראיות התובע מלמד כי אין כל טענה לנזק ממשי הניתן לכימות. אמנם, לפי הפסיקה ניתן לפסוק פיצוי העולה על זה הקבוע בחוק, אך זאת כאשר מוכח נזק. בענייננו, כאמור, אין כל נזק מוכח של התובע זולת עגמת נפש.

הבאתי בחשבון את כלל נסיבותיו של המקרה שלפניי, לרבות ומבלי למעט: (א) קבלת התביעה בעילתה לפי החוק; (ב) אמירות נציגי הנתבע 1 לתובע בדבר גילו כמפורט בתצהירו ובתמלילים שצירף; (ג) העובדה שלבסוף התובע לא נטל הלוואה ממקור כלשהו; (ד) הפסיקה הרלבנטית שאליה התייחסו הצדדים, שניתן לומר כי לפיה פיצוי בשל הפליה לפי החוק נע בין אלפי ₪ בודדים לעשרות אלפי ₪ בודדים; (ה) עדות הנתבע 2 לפיה הורתה של התביעה באמירות שגויות וההנמקה האמיתית – כלכלית לסירוב למתן הלוואה, הנעוצה בהכנסות נמוכות של התובע, לא נאמרה לו בגלל לחץ ועומס עבודה, כאשר העד התנצל על כך כלפי התובע בדיון (עמ' 21-22 לפרוטוקול); (ו) סירוב התובע בשיחות עם נציגי הבנק להיפגש בסניף על מנת למצוא פתרון לפנייתו לקבל הלוואה, למרות שתביעתו טרם הוגשה באותה עת (עמ' 12 לפרוטוקול, ש' 1-20).

בהינתן האמור, נקבע כי הנתבעים יחד ולחוד ישלמו לתובע סך 18,000 ₪.

אשר להוצאות המשפט. התובע טען כי יש לחייב את הנתבעים בהוצאות ושכ"ט. הנתבעים טענו כי אין לחייבם בהוצאות משפט. הכלל הוא כי יש לפסוק לתובע הוצאות משפט אם מתקבלת תביעה, אך מובן כי יש להביא בחשבון את כלל הנסיבות ולבחון האם יש מקום לסטות מכלל זה. כאמור, התביעה הועמדה ע"ס 200,000 ₪. סופו של דבר, הסעד שנפסק הינו פחות מ-10% מסכום זה. בנסיבות אלה לא ראיתי מקום לעשות צו להוצאות.

בתחילת הדרך ניתן לבקשת התובע צו איסור פרסום על ההליך, בעיקר בשל כך שהתובע חשף נתונים כספיים אישיים שונים בכתב הטענות. בסיכומיו ביקש התובע כי פסק הדין יפורסם, כולל שמו, אך התיק גופו יוותר חסוי. הנתבע סירב לכך. לא מצאתי כל עילה מוצדקת לקבוע צו איסור פרסום על פסק דין זה ולפיכך הוא מותר בפרסום. התיק עצמו יוותר חסוי נוכח הנתונים הכספיים כאמור.

המזכירות תסגור את התיק ותדאג ליישום ההוראה בדבר פרסום פסק הדין וחסיון התיק גופו.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 63860-07-20 אורגד(חסוי) נ' בנק לאומי לישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

יעקב שקד, שופט